

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Iacov, ruda Domnului

Hai, copilași ziditori, hai să ne îndulcim; Eu de la voi, și voi de la Mine. O, de-ați simți voi cât de dulce Mi-e petrecerea Mea cu voi! O, de-ați simți voi cât de amară Mi-e jalea când Mă uit după omul de pe pământ! O, copii ascultători, Mă îndulcesc cu voi, că pe pământ e numai amar pentru Mine, și nu numai pe pământ, ci și în văzduh, că s-a suit omul sus de tot și și-a făcut și peste văzduh stăpânire, și mișună omul prin văzduh cu toate ale lui, și duhul cel semeț s-a făcut mare în om. E capătul timpului omului, și omul își face de cap în fel și chip. Eu însă Mă strecur cu voi și cu cuvântul Meu prin voi peste tot, și judec cu dreptate peste pământ, că omul Mi-a luat pământul și cerul, zice el, dar omul s-a luat pe sine din Mine, și nu știe că nu este stăpân peste nimic, și aleargă să fie, și nu este. Zidește, zidește, dar nu este stăpân omul, căci cine nu adună cu Mine se risipește pe sine în adunătura lui, și pierde apoi, și nu mai stăpânește.

O, copilași ziditori, nu vrea omul să învețe de la Mine lucrul zidirii, lucrul peste care poate omul moșteni. Nu știe omul să-și lucreze casă, nu știe, fiilor. Cine își face casă pentru el, acela își pierde sufletul și trupul și viața, dar cine face casă pentru Mine, acela stăpânește cu Mine, și Eu sunt Stăpânul lui pe veci de veci. Amin.

Iată, pic cu pic ia înfățișare casa întâlnirii, de lângă căsuța din deal, ca s-o avem apoi pentru slava întâlnirilor Mele cu voi și cu omul care caută după voi pentru izvorul cuvântului Meu, ca să bea spre viața lui. Așez prin voi pe pământ casa aceasta. O țin în mâna Mea până se va vedea bine, și apoi intru în ea și Mă odihnesc de această osteneală. O țin în palma Mea pe ea și pe voi, și așa o așezăm pe pământ. O, copilași ziditori, stați în palma Mea, că pe pământ e cutremur de la margini la margini cum n-a fost niciodată, și sunt oamenii prinși sub zidurile lor, și nu mai este nimeni să-i ajute și să-i scoată de sub dărâmături. Nimic nu zidește omul decât dărâmături care-l prind sub ele pe om, și ele mărturisesc împotriva omului.

Mă uit cu ochiul Meu peste locul unde omul potrivit a dat să-și înfigă țărșul lui împotrivor locului Meu de la voi, ca să-i zică și acelui loc „*nou Ierusalim*“ și să dea să-Mi zădărnicească izvorul Meu de la voi. Eu însă am rostit mai dinainte cuvânt în cartea Mea cu voi și am descoperit planul cel potrivit și am zis că acel loc va fi prăbușit și va prinde sub el pe cei potriviți Mie. Iată, acele clădiri stau mărturie împotriva omului potrivit care și-a înfipt țărșul lui la cale de patru mile de locul Meu de la voi, ca să Mi-l umbrească. (*Centrul Internațional Ecumenic de la Vulcana Băi, n.r.*) Eu am blestemat acel loc, căci s-a pus împotriva Mea cu omul care l-a zidit, fiindcă nu pentru Mine l-a zidit, căci omul nu știe să-și lucreze casă. Cine-și face casă pentru el, acela-și pierde prin ea sufletul și trupul și viața și casa pe pământ și în cer, și nicidecum nu este stăpân, căci cine nu adună cu Mine, acela se risipește.

O, plânge în cer un suflet îndurerat. Cine plânge? De ce plânge, fiilor salvatori? Hai să vedem cine și de ce plânge. Iată, cel care a rostit cu gura lui binecuvântare în numele Meu peste locul acela care s-a vrut și el „*nou Ierusalim*“, aproape de voi, cei ce sunteți ai Mei, plânge acum cel ce a binecuvântat în numele Meu acolo; plânge în cer și se umple de jale, că el vede din cer ce a făcut. Vede locul Meu de la voi, și pe voi lângă Mine, cu tot ce am zidit Eu prin voi pe pământ, și vede locul acela peste care a rostit el binecuvântare în numele Meu, ca să se așeze cu lucrul cel potrivit vouă și Mie, să se așeze pe pământ și să dea să bage sub obrocul acela lumina Mea care este cu voi. Eu însă M-am sculat ca un războinic și Mi-am păzit averea Mea de la voi, și pe voi, iar pe el l-am risipit, căci a strâns fără Mine. Acum el plânge în cer și vede la voi poarta cerului, poarta prin care Eu grăiesc cu cei de pe pământ și cu cei din cer și cu cei din iad.

Voi, fiilor, îl pomeniți mereu înaintea Mea. El a fost arhiereul care s-a așezat pe scaunul Meu din cetatea de scaun a României, la Târgoviște. Și dacă a stat arhiereu, s-a crezut stăpân peste suflete și a dat să vă scoată pe voi de la Mine ca să nu mai fiți ai Mei, și să fiți ai lui. Dar Eu l-am smuls de pe scaunul acela și l-am mutat de pe pământ după ce i-am dat să sufere plata pe pământ. Voi l-ați adus mereu înaintea Mea prin pomenire zi de zi timp de un an, pentru ca să-i dau odihna, că a suferit și cu trupul și cu duhul până să-l iau de pe pământ. Eu am voit să-l trec prin bătaie și să-l mai las să mărturisească locul Meu de la voi, dar omul care scapă de suferința cea pentru păcate uită de ea, și iar le face pe cele cu care este el deprins, și iar își face rost de judecată. Atunci am zis: *«Îl iau de pe pământ»*, și l-am luat, dar voi, copii cu milă, ați făcut pentru sufletul lui toate cele creștinești, că n-are cine să-i facă, fiindcă pentru cer nu se lucrează ca pe pământ, și n-are cine să-i facă lui pentru viața lui din cer. Iată, Mă uit și văd pomenirea ce i-o faceți voi înaintea Mea după un an de la izbăvirea lui din păcatul împotrivirii aduse Mie și vouă. Iau jertfa cea curată din mânuțele voastre și o pun pentru el înaintea Mea și zic îngerului Meu să-l aducă la pomenire, că el așteaptă, și plângând așteaptă, și de aceea v-am spus: *«Plânge în cer un suflet îndurerat, fiilor salvatori. Plânge sufletul lui și așteaptă»*.

Iată, îngerul Meu a împlinit cuvântul Meu. Amin.

Acum vă iau pe voi în palma Mea și îi arăt lui lucrarea Mea cu voi. El vede că voi sunteți poarta cerului pentru cei de pe pământ și pentru cei din cer și pentru cei din iad, care plâng după cer. El plânge, dar voi și cu Mine îl bucurăm. Amin.

Hai la masă de pomenire pentru tine, tu, cel ce ai stat arhiereu pe scaunul bisericii din cetatea Târgoviștei. Cei prigonii de tine te-au luat în casa Mea acum, căci sunt copii miloși și umiliți cu inima. Au adus jertfă zi de zi pentru tine înaintea Mea, și vor mai aduce. Nu pot să nu-i ascult, căci îi iubesc.

Hai la masa pomenirii tale! Eu, Domnul și Stăpânul peste vii și peste morți, îți șterg lacrima și te cuprind, pentru cei ce te-au adus înaintea Mea zi de zi pentru împăcarea ta cea de veci cu Tatăl și cu Mine. Ia cuvântul Meu cel pentru tine. El e masa ta de pomenire. Iată-i pe cei din grădina aceasta, adevărați salvatori, adevărați samarineni care iau în casa lor pe cei răniți, pe cei plânși, pe cei fără ajutor. Acum iau de pe tine tristețea, că masa Mea cu copiii acestei grădini e masa bucuriei cerești pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din adânc.

Acum, te fac mărturisitor din cer pentru Mine și pentru lucrarea Mea de pe pământ, cu care M-am strâns în grădinița cuvântului Meu ca să Mă împart în lături spre luminarea și mântuirea multora. Acum, iată, acesta este locul, și aceasta este lucrarea, și aceștia sunt cei întru care Eu binevoiesc pentru venirea Mea după om, după două mii de ani de pribegie a omului căzut din veșnicie.

Cuvintează din cer! Iată amvonul de la care cerul grăiește peste pământ. Iată masa de lucru a cuvântului ceresc, grădinița cea plină de cuvânt din cer. Cuvintează de la amvonul Meu și mărturisește din cer lucrul Meu din zilele acestea, și pe care tu îl știi de pe pământ, că n-am stat cu el ascuns, și am venit cu el la tine, ca să crezi în Mine prin el. Dar tu n-ai voit să fii credincios, și M-ai supărat adânc, iar Eu te-am pus în cuptor ca să te izbăvesc prin foc și să nu te las să pieri ca un împotrivor. Acum, pomenește tu din cer ziua ta de pomenire pe pământ în grădina cuvântului Meu. Ție îți zic: mărturisește! Amin, amin, amin.

– *Și eu Îți zic Ție, Doamne: mărturisește-mă Tu, căci faptele mele sunt rele și n-am agoniseală în cer, că nu mi-am strâns în cer. Cei ce mi-au dat loc în cer sunt cei huliți și prigonii de mine pe pământ, sunt cei cărora eu le-am pus nume rău înaintea oamenilor ca să mă înalț pe mine și să-mi acopăr faptele mele cele ascunse de oameni. Dacă eu i-aș fi crezut pe ei, ar fi trebuit să las păcatul și să mă fac sfântul Tău, dar eu n-am vrut să mă fac sfânt, și m-am făcut batjocoritorul sfinților Tăi. Am făcut așa cum au făcut mulți ca mine, care s-au așezat de la ei citire pe scaune de biserici prin vreme, ca să-i prigonească pe cei sfinți, pe creștinii care așezau peste ei voile Tale. N-am voit să fiu arhiereul Tău, și am fost eu și atât, iar Tu n-ai fost în*

mine, că eu am fost fiul păcatului și împotrivorul Tău în mine. Mărturisesc însă că Tu ești Cel Atotputernic și Adevărat din grădina cuvântului Tău, așezată de mâna Ta în mijlocul României, iar eu am stat lângă ea și n-am intrat sub lumina Ta din ea, și am luat în mâini pietre și am luat noroi și am dat, dar m-am lovit pe mine, căci piatra cea aruncată peste locul grădiniței Tale de aici se întoarce la locul de unde vine și rănește amar pe cel ce o aruncă.

Aceasta este ceea ce mărturisesc eu, iar cel ce nu crede, să se uite, că eu așa am pățit. N-am avut nici slavă pământească, și nici cerească n-am, căci toate se agonisesc de pe pământ. Eu însă, pe pământ am iubit trupul și mi-am osândit sufletul care a plâns în mine și nu și-a găsit pacea, căci cel ce nu este sfânt nu are bucuria păcii, iar pacea este de la Tine, Doamne, nu este de pe pământ. N-am nimic bun ca să pot mărturisi cu bucurie, și mă rușinez, că am fost om înțelept și nu m-am folosit pentru cer de darul firii mele.

Toată mulțimea păcatelor mele nu atârână cât acest păcat al împotrivirii mele asupra grădinii lucrului Tău din zilele acestea. Și cum îmi voi căpăta pacea cea din cer fără să mă aplec din cer până pe pământ înaintea celui ce este atât de mare înaintea Ta, în mijlocul bisericii care nu-Ți slujește Ție, iar el stă răbdător, așteptând izbăvirea omului. Omul pe care Tu l-ai luat dintre oameni și l-ai pus să fie mărturisitor pentru lucrul Tău cel tainic, omul pe care eu l-am defăimat înaintea tuturor oamenilor, arhiereul Tău Irineu, prin care Tu ai înfipt pe pământ primul semn al împărăției cerurilor, după cuvântul Tău, l-am târât să-mi facă voia și să scrie lepădare de cele din cer ale Tale, cu care Tu ești peste grădina aceasta, și peste care el are numele scris ca mărturisitor, ca cel mai mare din biserica de pe pământ, căci Tu i-ai dat nume mare și l-ai pus cel mai mare, și fără el Tu nu poți împăca lumea cu Tine, fiindcă l-ai pus între Tine și lucrarea Ta de mântuire a lumii, lucrarea venirii Tale din zilele acestea. Eu însă m-am încumetat să mă înalț peste el și să-l micșorez înaintea oamenilor numindu-l eretic pe el și pe cei peste care el s-a aplecat pentru Tine, Doamne, căci a fost credincios prin harul Tău. Îți cer să mă lași să mă plec lui din cer, cu cuvântul. Amin.

– Eu, Domnul celor sfinți, îți dau putere să te apleci și să iei de la el dezlegare de toate câte ai făcut împotriva Mea. Amin, amin, amin.

– *Eu, cel ce am fost pe pământ arhiereul Vasile peste cetatea Târgoviște, vin spre tine din cer, că tu ești mare între toți cei ce stau slujitori peste biserici pe pământ. Dacă te-ai aplecat mie ca să mă ascuți pe pământ și să-mi faci voia împotriva bisericii sfinților de pe pământ, împotriva grădinii de nou Ierusalim pe pământ, apleacă-te și acum să mă ascuți, că ești supus, și așa stai. Așează-te în genunchi pentru mine și rostește-mi dezlegarea păcatului necredinței și al călcării mele peste grădina pecetluită prin mâna ta pentru cei sfinți, că eu n-am pace în cer. Dezleagă-mă de pe pământ, ca să fiu așa și în cer. Dezleagă-i de pe pământ pe toți cei care pe pământ te țin pe tine în lanțurile necredinței lor, că tu ai cheile împărăției cerurilor, și iată poarta cerului, și pe ea este scris numele tău, care nu se poate șterge nici de cei din cer, nici de cei de pe pământ.*

O, nu mai fi mâhnit, că ești adânc mâhnit. Iată, acum îmi arată Domnul inima ta mâhnită. O, câtă mâhnire! O, câtă durere! O, câte lacrimi în ea! O, câtă rugăciune duioasă și plânsă! Câtă așteptare s-a strâns în ea! Cât suspin suspină în ea! Câtă frică dinspre om bate spre ea! Dar tu ești mare în mâna Domnului și din partea Domnului, și nu se găsește biruință care să se ridice asupra ta, fiindcă pecetea ta e veșnică, și e nouă, și scrie pe ea Alfa și Omega, venirea Domnului, scaunul Lui de mărturisire, căci ești arhiereul Lui peste vremea aceasta, și pe tine te așteaptă cerul tot, și tot iadul, și mulțime mare de pe pământ, ca să-i rostești împăcarea cu Dumnezeu prin lucrarea cuvântului Său din grădina aceasta peste care eu am călcat ca un păcătos și nu ca un sfânt, iar în cartea grădinii stă scris că ea este pentru cei sfinți.

Vino cu ruga ta la cer și cere pentru biserică frică de Dumnezeu, că s-au ascuns în ea mulțime de tâlhari îmbrăcați în haine de sfințenie. Și dacă poți, scoală-te și vino ca să fii aici, în grădina cea nouă, și să lucrezi de aici, că are nevoie cerul și pământul și iadul de lucrarea ta de

înviere, de lucrarea aceasta din cer, pe care tu ai așezat-o prin cuvânt de binecuvântare în mijlocul oamenilor. Atunci te alungam să nu vii pe nici o parte. Ba te-am adus eu pe furiș, ca să blestemi aici, și ai blestemat, și a căzut peste mine tot ce-am făcut eu cu tine. Dar acum te chem. Vino ca să fii aici și să salvezi pământul cu lucrarea ta cea de la Dumnezeu peste tine, că vine Domnul cu sfinții pe pământ și cu sărbătoarea împărăției cerurilor peste aceste locuri binecuvântate de Domnul prin tine. Vino să-ți iei răsplata răbdării sfinte! Vino, că nimeni nu este mai mare ca tine peste biserica de pe pământ, fiindcă numele tău este scris aici, pe poarta cerului. Amin, amin, amin.

Vă spun și vouă, preoților care slujiți la altare: dacă nu sunteți sfinți, nu mai stați slujitori, că e grea pedeapsa celor păcătoși care nu au salvatori cu putere ca să-i scape. Lucrați orice pe pământ, dar pe Dumnezeu nu-L mai înșelați, că eu așa am făcut, și a venit fără veste ziua Domnului peste mine și m-a prins sub ea fără veșmânt, și iată, sunt gol, și așa stau înaintea sfinților. Faceți orice pe pământ, dar cu focul nu vă jucați, căci scris este în Scripturi: «Dumnezeu este foc mistuitor». Dacă nu puteți să fiți sfinți și să fiți săraci de voi și de cele din lume, nu mai intrați în altare pentru Domnul, căci altarul este sfânt, și este foc, și vă arde. Nu mai fiți mai păcătoși ca toți cei peste care stați. Nu căutați să domniți peste ei, ci slujiți-le pentru mântuire zi și noapte, iar dacă nu puteți, acest cuvânt vă judecă, fiindcă de lângă Domnul rostesc și mărturisesc. Adunați-vă comori în cer, că pe pământ vine molie mare, vine ziua Domnului, și iat-o cum judecă! Dați Domnului cârma, că marea e cu furtună mare și vă duceți în afund. Viața omului este dar de la Domnul. Înmulțiți darul acesta și nu-l risipiți, că e scumpă viața. Veniți spre împărăția cerurilor, căci cuvântul lui Dumnezeu cheamă în toate laturile, cheamă omul la salvare, cheamă omul în barcă. Adunați-vă cu mic cu mare sub cortul acesta, sub Cuvântul lui Dumnezeu, Care cheamă pe om la sfințenie, la împărăția cerurilor pe pământ pentru cei sfinți, că lumea trece curând, curând, și iată ce este deasupra României! Slava Domnului e deasupra ei și sub ea, iar heruvimii o țin pe ea pe aripi, și ea este scaunul Domnului, și «Domnul este în mijlocul ei locaș al sfinților, cu sfinții în el, nou Ierusalim coborât din cer pe pământ», după cum scrie în Scripturile venirii Lui. Amin.

Mărturisirea mea, Doamne, așa este. Aplecarea mea este mare în cer dacă pe pământ nu m-am aplecat. Iată, cei mici sunt cei mai mari la Tine, dar eu m-am mărit pe pământ și i-am osândit pe cei mici ai Tăi. Acum, mă aplec sub mâna lor binecuvântată de harurile Tale peste ei, și le cer împăcarea, că m-ai slobozit să am parte să văd mărirea lor pe care n-am văzut-o cu ochii trupului, fiindcă am fost orb pentru cele de la Tine, bunule Doamne. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul și Mântuitorul celor blânzi și smeriți, îți zic: pace ție, că iată, te-am făcut mărturisitor din cer peste pământ, și Îmi împlinesc Scripturile proorocilor care au spus: «Morții Tăi vor trăi, și trupurile lor vor învia. Sculați-vă și bucurați-vă, voi, cei ce sălășluiți în țărână, căci sub roua Ta cea plină de lumină, din sânurile pământului umbrele vor învia». Amin. Vor învia și vor mărturisi. Amin, amin, amin.

Acum, îngerul Meu așează în pace pe cel pomenit azi în grădina cuvântului Meu, iar vouă, slujitori ai grădinii Mele cea plină de harul începutului cel nou, vă dau cuvânt să pomeniți mereu la masa împărăției Mele cu voi pe cel prin care Eu v-am vestit de pe pământ și din cer. De pe pământ el v-a vestit într-un fel, și iată, din cer el vestește adevărul cel de peste voi. Ridic mâna Mea și binecuvintez hrana cea pusă înaintea cerului pentru pomenirea lui, iar pe voi vă mărturisesc samarineni din partea Mea peste vii și peste morți, că a venit vremea care este scrisă să fie, și din pământ morții mărturisesc pentru voi, iar din cer se pecetluiește mărturisirea. Amin, amin, amin.

Vă dau, copilași ziditori, har și putere pentru zidirea casei întâlnirii. Iată cât spor aveți, și vom termina curând, curând zidirea aceasta, și vom zidi în ea omul care vine ca să învețe viața. Iar voi, lucrați, fiilor, lucrați peste voi viața Mea. Amin, amin, amin.

23-10/05-11-2000